

Αναπτυξιακές Διαταραχές

Μελέτη 2ης Περίπτωσης

Απαντήσεις

1. Ο/Η δάσκαλος/δασκάλα αρχικά πρέπει να παραπέμψει τους γονείς να κάνουν αίτηση στα ΚΕ.Δ.Α.Σ.Υ., ώστε να γίνει αξιολόγηση του παιδιού και να διαπιστωθεί εάν χρήζει παράλληλης στήριξης ή έστω να δοθούν κατευθυντήριες οδηγίες προς τον δάσκαλο. Στην τάξη, ο/η δάσκαλος/α θα μπορούσε να δίνει στον Κώστα ευκαιρίες κίνησης στην τάξη (π.χ. να σβήσει τον πίνακα, να μοιράσει υλικά κλπ) ώστε να εκτονώνει την ανάγκη για κίνηση με ένα λειτουργικό τρόπο. Επίσης, μπορεί να φροντίσει ώστε το παιδί να κάθεται σε ένα ήσυχο σημείο στην τάξη αλλά και κοντά του, ώστε να του παρέχει θετικές ενισχύσεις για όσα καταφέρνει και να χρησιμοποιεί τεχνικές, όπως προσφώνηση του ονόματος του ή ήπιες φυσικές υπενθυμίσεις (π.χ., άγγιγμα στον ώμο) για επαναφορά της προσοχής.

2. Οι γονείς μπορούν να ζητήσουν από τους θεραπευτές του Κώστα να έρθουν σε επικοινωνία με το σχολείο, να υπάρχει γενικά μια συνεργασία και να προσφέρουν κάποιες εξατομικευμένες κατευθυντήριες οδηγίες. Επίσης μπορούν, οι ίδιοι, να μοιραστούν με τον δάσκαλο στρατηγικές που λειτουργούν στο σπίτι και να προτείνουν τη χρήση αντισταθμιστικών τεχνικών, όπως αντικείμενα για εκτόνωση ενέργειας.

3. Στο σπίτι, οι γονείς μπορούν να οργανώσουν το διάβασμα χωρίζοντας τις εργασίες σε μικρότερα τμήματα, συμφωνώντας σε ένα πλάνο εξαρχής και κάνοντας διαλείμματα. Επίσης, σε συμφωνία με τον/την δάσκαλο/α μπορούν να μειώσουν τον όγκο των ασκήσεων τις ημέρες που έχει επιβαρυνμένο πρόγραμμα.

4. Οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τον Κώστα στη διαχείριση των συναισθημάτων με προτάσεις εκτόνωσης της έντασης με πιο λειτουργικούς τρόπους, πριν την κορύφωση του συναισθήματος (π.χ., μουσική, ζωγραφική, βαθιές αναπνοές). Οι γονείς δηλαδή προτείνουν διάφορους τρόπους εκτόνωσης της ενέργειας και χαλάρωσης και το παιδί κάνει αυτό που νιώθει ότι έχει ανάγκη την δεδομένη στιγμή. Μέσω της επανάληψης, μαθαίνει αυτόνομα να διαχειρίζεται την ένταση του, με πιο λειτουργικούς τρόπους όταν είναι αναστατωμένο και έτσι ενισχύεται η αυτορρύθμιση. Σχετικά με τις σχέσεις με τους συμμαθητές, μπορούν να προσπαθήσουν να καλλιεργήσουν ενσυναίσθηση και κοινωνικές δεξιότητες. Για παράδειγμα για την ενσυναίσθηση μέσω ιστοριών ή παιχνιδιών να συζητούν σχετικά με πώς νιώθουν οι άλλοι όταν τους ενοχλώ, τι σκέφτονται για εμένα και τις συνέπειες της συμπεριφοράς μου (θα με θέλουν για φίλο, θα με καλούν στα πάρτυ τους κλπ). Επίσης, να διευκολύνουν την εξάσκηση των κοινωνικών δεξιοτήτων κατά την καθημερινή αλληλεπίδραση (π.χ. «δεν διακόπτω τον άλλο όταν μιλάει, περιμένω την σειρά μου, δεν πηγαίνω από το ένα θέμα στο άλλο» κλπ). Τέλος είναι σημαντικό να υποστηρίζουν θετικές αλληλεπιδράσεις, όπως play dates με συνομήλικους.